e-Bubbels uit Filosofenfontein

12 februari 2021

Voorwoord

Beste lezers,

In deze editie nemen we met een laatste aflevering afscheid van 'Het vervolgverhaal over de kunstwerken van Simone Reynders'. De derde en laatste bijdrage over het boek rond Patrick Perquy zal in de volgende e-Bubbels verschijnen.

Voor de nakende vasten heeft Marcel ons gebeden aangereikt ter vervanging van de vastenkaart. Verder vindt u nieuws over het Space for Grace-project, over openkerkmomenten en ritmeren van het leven in coronatijden. Daarnaast is er nog informatie over Amnesty International, over een digitale 40-dagen retraite, het wereldgebed van januari, een tekst over de eenheid van christenen, de stand van zaken over de uitbreiding van het orgel, een laudatio voor Zuster Harlindis, mijmeringen van kapelgangers en natuurlijk ook de rubriek 'Hoe zou het nog zijn met …?'.

Op 28 januari was het gedichtendag. Daarom hebben we meerdere gedichten opgenomen in dit nummer.

Graag uw bijdragen voor het volgende nummer insturen voor **7 maart** naar info@filosofenfontein.be.

Veel leesplezier,

Marie-Josée en Jacqueline

Info van de FF-gemeenschap

Avondprogramma op dinsdag 23 februari 2021 om 20 uur

door Jan Degraeuwe

De encycliek 'Fratelli tutti' toegelicht door prof. Ellen Van Stichel

De aanvang van de vastentijd is een goede aanleiding om te reflecteren over het thema dat Broederlijk Delen dit jaar aanreikt: 'System (ex)change'. Sociaaleconomische structuren dienen te wijzigen. De voortdurende pandemie noopt ons ook om niet zomaar terug te keren naar het 'oude normaal'. Dit is ook het uitgangspunt van de recente encycliek 'Fratelli tutti' (2 oktober 2020) van paus Franciscus. De Nederlandse vertaling ervan is sinds 15 december beschikbaar bij Halewijn en op het internet.

Prof. Ellen Van Stichel doceert aan de Faculteit Theologie en Religiewetenschappen en is verantwoordelijk voor het Centrum voor de Studie van het Katholiek Sociaal Denken. Zij publiceerde o.m. 'Uit liefde voor rechtvaardigheid' (2016) en samen met Hans Geybels 'Weerbarstig geloof' (2018). Zij wordt regelmatig gevraagd om over 'Fratelli tutti' te spreken.

Zoals gewoonlijk is er na de uiteenzetting tijd - via de chat-functie - om vragen te stellen.

U kan zich inschrijven door te klikken op deze link. Uw inschrijving wordt definitief na betaling, vóór 19 februari 2021, van 5 euro op rekening BE11 7340 3906 5848 van 'FIFO Heverlee' met vermelding van uw naam en '23 februari 2021'. U ontvangt enkele dagen vooraf de link om deel te nemen aan de online zoomsessie van 20 uur tot 22 uur.

Vasten 2021 – Scheur uw hart en niet uw kleren

Gebeden voor de vasten (vastenkaart), samengesteld door Marcel Braeckers

Roept hij Mij aan

God van Abraham, Izaak en Jacob,
Die in wolk en vuur
Uw kinderen vooruit ging,
Die uw aangezicht
Over hen deed lichten
Als hoopvolle toekomst,
En die nog ons overschaduwt
Met uw nabijheid.

Wees ook het licht
Dat ons hart opvrolijkt
En ons leven verheldert,
Dat onze dubbelheid ontmaskert
Maar ook in het donker
Ons niet alleen laat.

Dat Jezus onze gids is
In weer en wildernis,
In goede en kwade dagen.
(S. de Vries, Bij gelegenheid I p. 136)

De aarde was nog plat

De aarde was nog plat.
Maar 't hart was met zovelen.
Toen kwam door de wolken heen
De zeven-kelen man.

Hij riep de vogels vrij,
De takken uit de bomen.
Hij zong de stromen los
Uit rotsen en woestijn.

Hij zong miljoenen mensen
Als bloemen uit zijn mond.
Toen ben jij ook geboren,
Toen was de aarde rond.
(H. Oosterhuis, Stilte zingen, p.181)

Soms breekt uw licht

Soms breekt uw licht
In mensen door
Onstuitbaar

Zoals een kind
Geboren wordt.

Gedenk de mens
Die wordt genoemd
Uw kind uw koninkrijk
Uw licht.

Geen duisternis heeft ooit
Hem overmeesterd.

Gedenk ons
Die als hij geboren zijn
Eens en voorgoed

Die uit zijn mond
Uw Naam hebben gehoord

Die moeten leven
In de schaduw van de dood

Hem achterna.
Jo. 1, 5 (Oosterhuis, Stilte zingen p. 356)

Vader van het leven

Vader van het leven
U stuwt ons voort op een weg
Die uittocht wil zijn
Weg uit het slaafs volgen
Van wie en wat ons domineert,
Op weg naar een nieuwe toekomst
Waar we dienstbaar zijn aan elkaar
En het leven volop kansen geven.
Breng ons vandaag
Op die berg van vergezicht
Met Jezus
In het gezelschap van Mozes en Elia.
Dat er licht mag schijnen tot in ons binnenste
Dat het stralen mag.
Het moge gebeuren. Amen
(Vastenbrochure Broederlijk Delen 2021)

In de Paastijd

Bidden wij
Voor wie in deze hoopvolle dagen
Iets nieuws begint,
Omdat het verleden zijn last verliest,
Omdat het oude is voorbijgegaan,
Omdat nieuwe liefde ontluikt
In nieuwe ontmoeting, nieuwe arbeid,
Omdat mensen zich nieuw
Voor elkaar openen.
Laat liefde hen blijven leiden.

Dat wij de hoop omhelzen
Die het hart versterkt,
De geest verlicht,
De gewonde ziel geneest.
(S. de Vries, Bij gelegenheid II p. 290)

Openkerkmomenten

Zoom-viering op Aswoensdag en Witte Donderdag

Op **Aswoensdag** (17 februari)
en op **Witte Donderdag** (1 april)
zal telkens om 20 uur een zoomviering plaatsvinden.
Meer informatie wordt bezorgd per mail door onze virtuele postbode.

HUIZEN

Tekst en afbeelding aangebracht door Annette Houbar

Altijd zullen er mensen zijn
die het visioen van liefde en gerechtigheid
onderdak geven.

Laten we huizen maken
waar altijd licht brandt
waar gastvrijheid en warmte is
waar brood wordt gebroken
en wijn gedeeld,
huizen
waar gezongen wordt
over recht doen, opstaan en leven,
huizen
waar twee of drie
de verborgen droom verder dragen.

naar Oosterhuis, Loppem 21-10-2006

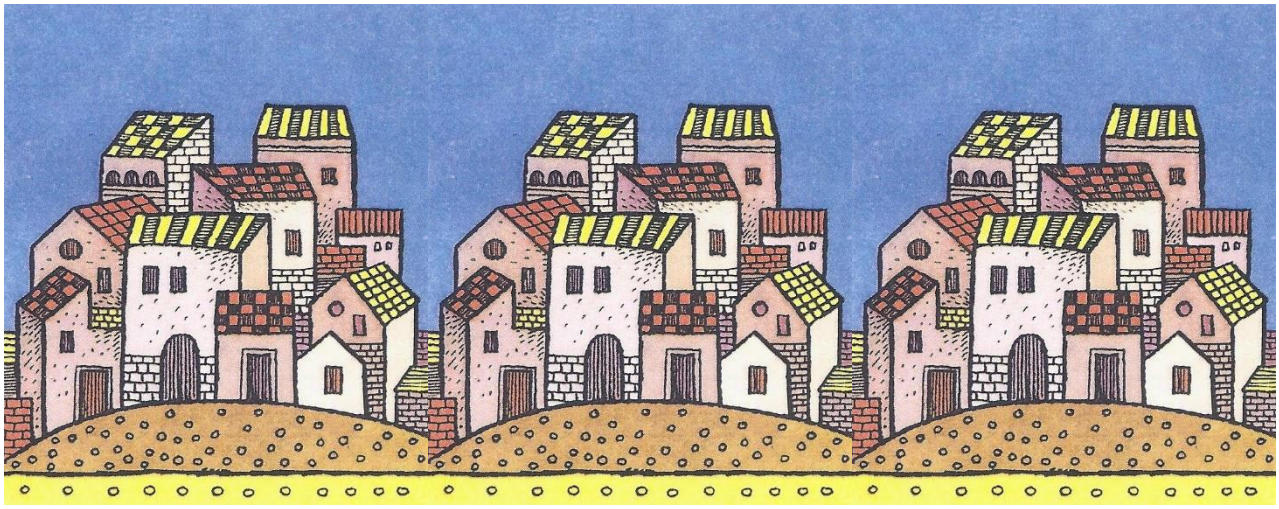

Ritmeren van het leven in coronatijden

Een weg om kracht te vinden in het dagelijkse leven

door Renilde Vos, Ria Verschueren en Jef Schoenaerts
Filosofenfontein, Waversebaan 353 te 3001 Heverlee

Nu ook een zoommeditatie binnen Filosofenfontein

De voorbije maanden werden veel gewoonten doorbroken. Bezoeken van en aan familie en vrienden werden minder frequent, het mondmasker beperkte niet alleen letterlijk maar vaak ook figuurlijk onze contacten. Sommigen verloren hun job en een deel van hun inkomen, voor anderen werd hun huis hun werkplek al dan niet met de kinderen in de buurt. Voor nog anderen werd hun huis een plek waar ze hun draai niet langer vonden en waar ze teruggeworpen werden op zichzelf. Zo moest iedereen **noodgedwongen op zoek naar een eigen, nieuw levensritme.**

Het wegvallen van gewoonten schept vaak onzekerheid over wat komen gaat, over hoe het verder moet. Het doet ons **zoeken naar houvast en inspiratie**. Die inspiratie kan je zoeken in woorden die nu eens troost bieden dan weer kracht aanreiken. Je kan ze vinden in beelden die je ontroeren of die nieuwe paden laten vermoeden. Je kan luisteren naar muziek die je geest opent en je innerlijk verrijkt. Je kan ook inkeren in jezelf en daar alles wat je beroert, in stilte ontvangen en laten groeien.

Sommigen noemen het voorgaande mediteren, sommigen noemen het bidden, voor anderen is het een mix van beide. Er zijn mensen die daarin zelf hun weg vinden, er zijn er die hun ervaringen willen delen met anderen.

In Filosofenfontein bestaat al enkele jaren het initiatief '**Ritmeren van het leven'**. Wie aansluit treedt toe tot een virtuele groep van mensen die regelmatig individueel tijd maken voor meditatie of voor persoonlijk gebed. Om elkaar te steunen in dat ritme en om af en toe nieuwe methoden van meditatie te verkennen, komen we **elke derde zondag van de maand samen van 8.55 uur tot 9.45 uur.** We starten stipt om 9 uur met een inleiding, mediteren een half uur en nemen daarna nog 'uitlooptijd' om ervaringen te delen.

Corona heeft ook hier roet in het eten gegooid maar nu willen we terug starten al zal het **maandelijks moment van samenkomen via een zoomsessie** verlopen. Dat doen we de eerste keer **op zondagochtend 21 februari**.

Wil je graag deelnemen, geef dan uiterlijk op 17 februari je naam door aan Jef Schoenaerts (jefschoenaerts@hotmail.com). Dan ontvang je op 18 februari een mail met een link waarmee je kan deelnemen aan onze eerste zoommeditatie.

Je bent van harte welkom!

Space for Grace-project

'Filosofenfontein Heverlee op NIEUWE WEGEN': eerste kennismaking met de coördinator Raf Lust

door Sabine Van Huffel namens de projectgroep

Zoals aangekondigd in het januarinummer van onze e-Bubbels, is ons project van start gegaan. Na een eerste bijeenkomst tussen Raf Lust en Sabine Van Huffel op 14 januari heeft de kerngroep in haar vergadering van 21 januari een eerste projectgroep geselecteerd, bestaande uit:

- de kerngroep (Sabine, Frank, Marcel, Ides, Jacqueline)
- aangevuld met vertegenwoordigers van de betrokken werkgroepen.
  We zijn blij volgende extra leden te verwelkomen:
  Rik Nuytten voor het communicatieplatform en het technisch aspect,
  Jef Schoenaerts voor de liturgie en huiskerken,
  Lut Saelens voor de huiskerken en Amnesty.

Deze projectgroep kan in de volgende maanden nog uitgebreid worden en zal maandelijks bijeenkomen om een nieuwe visie op kerk-zijn uit te bouwen en dit stap voor stap te concretiseren.

Op zaterdagnamiddag 6 februari kwam deze groep voor het eerst bijeen met Raf Lust. Dat was een eerste kennismaking met elkaar, met het opzet van de Space for Grace-projecten en met de planning voor de volgende maanden.

In de selectie 2021 werden 17 projecten goedgekeurd, zie www.spaceforgrace.be voor meer details. Samen vormen zij nu een LEARNING COMMUNITY (LC). Naast een algemene sessie waarin de projecten worden voorgesteld aan elkaar, worden nog 8 andere bijeenkomsten gepland:

- 4 informatieve bijeenkomsten op zaterdagochtend (9h30-12h30) rond thema's zoals communicatie, digitale media en patroondoorbrekend denken.
- 4 clusterbijeenkomsten op vrijdagavond (19h30-21h30) die georganiseerd worden per cluster. De 17 projecten worden thematisch in 4 clusters opgedeeld met 1 vaste begeleider (van het verder vermeld wetenschappelijk team) per cluster.
  Hier is uitwisseling van good practices tussen de deelnemende projecten belangrijk, zodat we van elkaar kunnen leren.

Deze bijeenkomsten worden gepland over het jaar 2021 tot mei-juni 2022 (einde project). Om de groepen niet te groot te maken, wordt gevraagd dat elk project een kernteam (3 tot 4 medewerkers) afvaardigt. Dit team bestaat uit Sabine, Marcel en Ides en eventueel 1 persoon uit de projectgroep afhankelijk van het thema. Een interne nieuwsbrief vanuit Space for Grace moet bijkomend de informatiedoorstroming tussen de verschillende projecten bevorderen.

Een wetenschappelijk team begeleidt deze projecten. Elke cluster wordt begeleid door een vast teamlid. De begeleiders zijn leden van het Academisch Centrum voor Praktische Theologie (ACPT, KU Leuven: Annemie Dillen, Anne Vandenhoeck en Wim Vandewiele), aangevuld met een vertegenwoordiger van de sponsor Porticus (Pieter Vandecasteele).

Deze projecten lopen tegelijk in Vlaanderen, Duitsland en Nederland met als doel toekomstgerichte geloofsgemeenschappen te ondersteunen. Al deze projecten gebruiken als inspiratiebron het boek van Matthias Sellmann 'Parochie van de Toekomst: 7 uitdagingen', dat in het Nederlands werd vertaald door het IPB en uitgegeven is bij Halewijn in 2021.

Hiermee is het startsein gegeven! Zoals vermeld in onze vorige e-Bubbels kan het project een belangrijke proeftuin worden voor een nieuwe visie op kerk-zijn in Filosofenfontein. Een eerste vraag hierbij is waar de motor zit bij vernieuwing. Moeten we vertrekken van de intrinsieke vitaliteit van een gemeenschap of kan het binnenbrengen van innovatieve ideeën (ook?) een motor zijn? De dubbele koppeling van de twee begrippen 'vitaliteit' en 'innovatie' is wezenlijk voor Space for Grace-projecten zoals Raf Lust het ook expliciet aangaf in de titel van zijn voorstelling: 'Space for Grace: door innovatie naar vitaliteit & vanuit vitaliteit innoveren'. Dergelijke spagaat stimuleert om het eigene, de kracht van Filosofenfontein (de 'vitaliteit'), van onze gemeenschap te blijven onderkennen als heel waardevol enerzijds en ons anderzijds te laten bevruchten door wat elders leeft en zo onze eigen uitgangspunten en werking verbreden.

Het is daarom belangrijk dat er voldoende aandacht gaat naar deze vernieuwende visie van gemeenschapsvorming alvorens dit te concretiseren. Dit wordt alvast de opdracht voor de projectgroep in de volgende maanden! Meer hierover in onze volgende e-Bubbels.

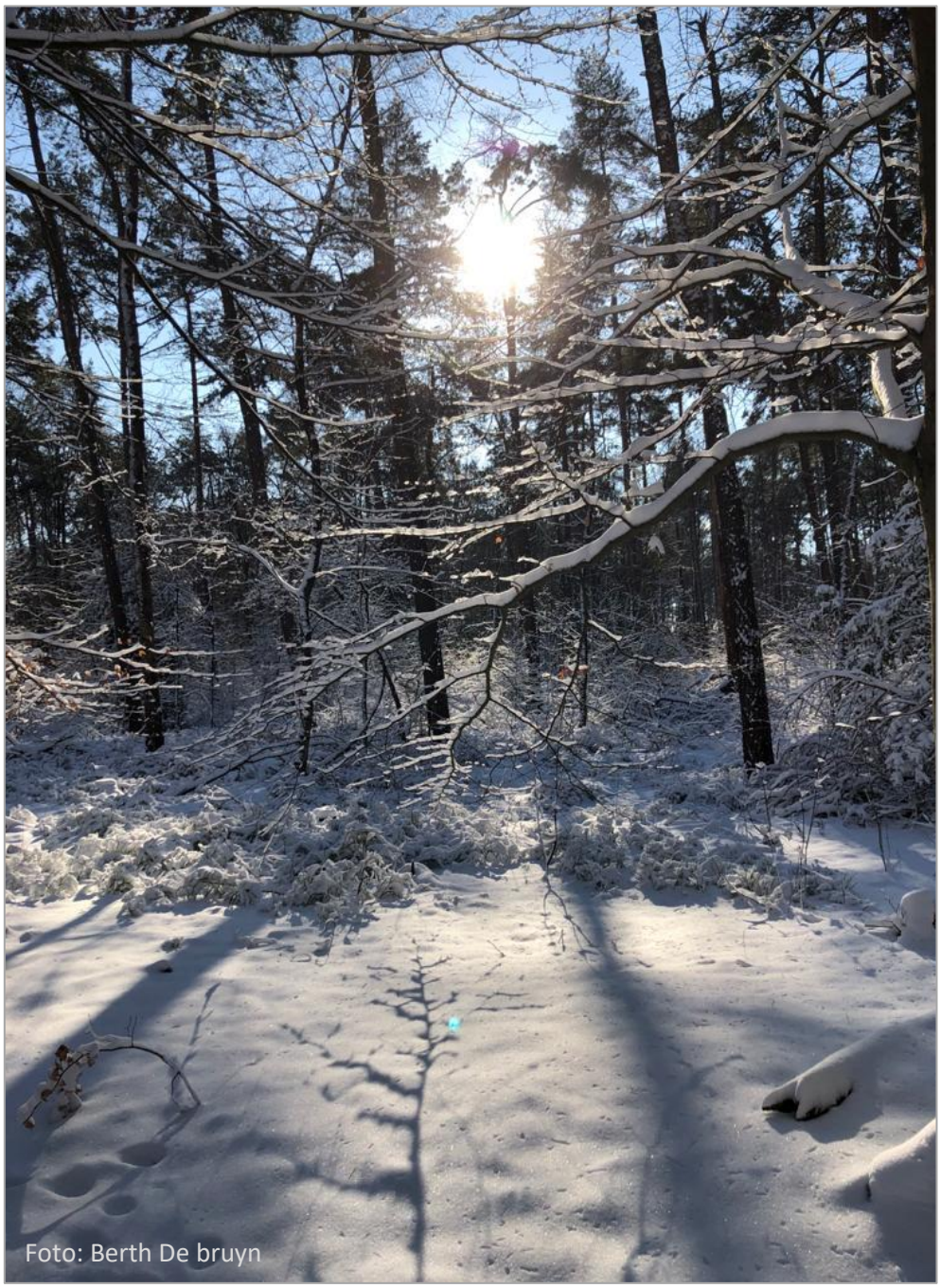

Foto: Berth De bruyn

Mijmeringen van kapelgangers

Een moderne missionaris?

door Daniëlle Auwaerts (tekst en foto's)

Wat doet een alleenstaande tijdens de lange winteravonden in deze corona-tijd? Televisie kijken! Buiten de interessante dagelijkse duidingsprogramma's zoek ik vooral naar natuurdocumentaires. Die geeft onze VRT meestal tijdens het weekend. Gelukkig heb ik tijdens de week mooie uitzendingen gevonden, onder de noemer 'maatschappelijk'. De serie gaat over piloten die in afgelegen oorden mensen gaan helpen.

Het begon met overweldigende mooie natuurbeelden van Papoea-Nieuw-Guinea, dat samen met Irian Barat (een deel van Indonesië) een eiland vormt ten noorden van Australië. Het is een idyllisch paradijs, met weelderige wouden, bergen en de elfduizend kilometer lange Sepikrivier die door het landschap kronkelt. Verborgen tussen de bomen liggen ontelbare dorpen, waarvan de inwoners zich enkel per boot kunnen verplaatsen of te voet op de smalle paden langs het water. Er zijn geen toeristen te zien, want er zijn geen verharde wegen.

Deze mensen zijn zelfvoorzienend, de vrouwen vissen in hun smalle prauwen, de mannen jagen op wilde zwijnen en krokodillen. De dorpsoudsten zorgen voor de rechtspraak. Er is zang en dans en ze hebben kleurrijke rituelen ter ontspanning. Ze lijken perfect gelukkig, maar er is geen medische zorg en onnodig veel mensen sterven, zoals vrouwen bij moeilijke bevallingen, mannen met geïnfecteerde wonden bij het jagen en kinderen door infectieziekten zoals polio en mazelen.

Gelukkig is daar de Amerikaanse piloot Mark Palm, die met zijn zelfgebouwd watervliegtuig (hij is ook ingenieur) een noodoproep beantwoordt door te landen op de rivier, want er zijn geen landingsbanen. Hij komt een vrouw ophalen in barensnood, die bloed verliest en drie dagen gestapt heeft om een meer ontwikkeld dorp te bereiken (daar is tenminste netwerk). Mark heeft een inlandse vroedvrouw bij zich die haar de eerste zorgen toedient.

Rose, zo heet ze, heeft geluk, een half uurtje later is ze in het hospitaal, maar een week eerder zijn er drie vrouwen gestorven omdat ze te laat waren. Schrijnende toestanden, want deze vrouwen laten vaak kroostrijke gezinnen na.

Later zien we Mark die in de stad Wewak, waar hij woont, een lading bevroren poliovaccins gaat opladen (waar hebben we dat onlangs nog gehoord?) om ze naar een centraal gelegen dorp te brengen. Ze moeten vlug toegediend worden, want er is geen elektriciteit of koelkast in de hele regio.

Toen ik op het vliegtuig de naam ‘Samaritan Aviation’ zag staan, dacht ik plotseling aan de prachtige parabel ‘De barmhartige Samaritaan’ en vergeleek ik Mark met een moderne missionaris. Ik werd helemaal warm van zijn verhaal, van zijn grote bezorgdheid, van de vriendelijke hulp van zijn vrouw en soms zelfs van zijn kinderen en van de uitbundige dankbaarheid van de Papoea's, die Mark telkens met speciale rituelen, dans en gezang, onthalen.

Mark brengt weliswaar niet de bijbel naar de bewoners om hen de blijde boodschap te brengen, hij is de blijde boodschap door zijn grote bewogenheid via zijn werk.

Af en toe gaat hij terug naar Californië om weer geld te bedelen voor zijn NGO. Bijna heel het gezondheidswezen in de streek wordt door zijn organisatie gerund. De overheid (Papoea-Nieuw-Guinea) is er te arm voor.

Het einde van de uitzending is nog ontroerender: er werd een tweede vliegtuig aangekocht en een tweede piloot is aangekomen, met vrouw en kind om mee te helpen. Een tweede vliegtuig was nodig, omdat Mark soms een panne heeft aan zijn vliegtuig, waardoor hij de patiënten dan niet kan ophalen, met de dood tot gevolg. De Papoea's beseffen dit natuurlijk ook en ze verrasten het hele gezelschap met een uitbundig feest met verklede dansers en zingende kinderen.

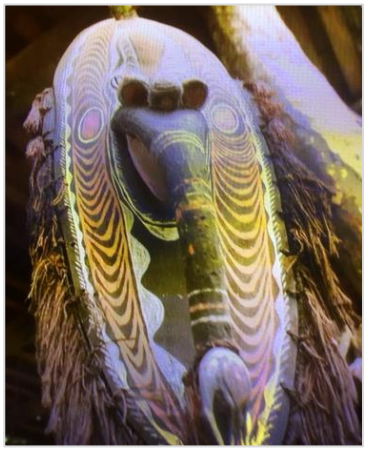

De camera laat ons het ‘huis van de mannen’ zien, waar prachtige kunstvoorwerpen staan, waarvoor je normaal naar het museum in Tervuren of naar Londen moet gaan.

Ik dacht terug aan het vele missionariswerk van onze paters en zusters in Congo en elders: ook een groot deel van hun aandacht ging naar de gezondheidszorg, naast het onderwijs natuurlijk.

Hier is weinig sprake van onderwijs. Er is één klasje voor alle leeftijden, waar ze leren tellen. Hier en daar wordt er een inlandse medewerker voor Mark gerekruteerd en ook enkele verpleegsters uit de inlandse bevolking. Zij vormen de brug tussen de westerse hulpverleners en de inlanders, hoewel Mark ondertussen zeer vlot de plaatselijke taal spreekt. In heel zijn doen straalt hij een goddelijke warmte uit.

Hoe een serie over piloten ons naar de bijbel brengt!

O, zó vele vluchtelingen

door Rika Van Kersschaever

Die lentekriebels in januari, laat ons ze maar snel vergeten. We zitten nu maar net over de helft van ‘koning Winter’. Het hoogtepunt (of dieptepunt) vierde hij op 4 februari; en dat voelen we! De ‘schijnheiligaard’ liet ons toen nog in het ongewisse! Misschien voelen velen onder ons nu ook het dieptepunt van de pandemie-crisis.

Heeft koning Winter een verbond gesloten met koningin Corona?
Laat ons hopen, dat het niet nog erger wordt, en dat met het keren van de winter naar de lente,

ook de coronacrisis zich een menselijk vriendelijke uitweg baant. Voor daklozen, mensen die in bouwvallige huizen een onderkomen moeten vinden of niet meer weten hoe de eindjes aan elkaar te knopen, en o, zó vele vluchtelingen ... is deze periode weer echt een uitdaging om de moed en de hoop op een beter bestaan niet te verliezen. Hoe kunnen zij nog hopen op 'een beter bestaan', wat dat dan ook mag zijn?

Meer dan ooit is het voor velen van levensbelang dat wij ons steentje bijdragen.
En op dit moment kan dat bijdragen jammer genoeg niet veel meer dan een financiële bijdrage zijn. Welzijnszorg, Broederlijk delen, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ... Ik denk dat ieder van ons wel een weg weet om broederlijk en zusterlijk te delen?
Geloven is niet iets wat je hebt of niet hebt. Het is een houding, hoe je in het leven staat.
Laten we meer dan ooit 'ruimte voor genade' scheppen.

Gedicht 'HET LEVEN'

aangebracht door Jacqueline De bruyn

Het leven bestaat uit vallen en opstaan,
uit struikelen en weer doorgaan,
uit stilstaan en verder lopen,
uit dwalen en toch blijven hopen.

Het leven bestaat uit geluk en tegenslag,
uit een mooie en soms een slechte dag,
uit vreugde maar ook pijn,
uit blij of soms neerslachtig zijn.

Het leven bestaat uit vele zaken,
die ons vrolijk of verdrietig maken,
maar met mooie momentjes, al zijn ze klein,
zal elke dag van waarde zijn.

Anette - uit 'Wishes for You'

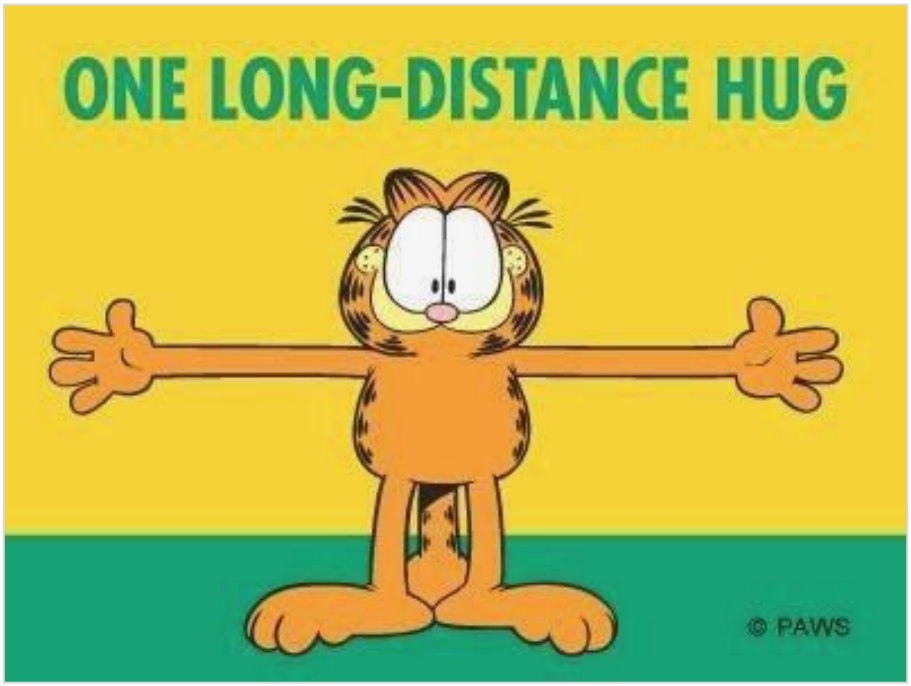

e-Kaarsje

Wereldgebed

door Rita Daneels namens de wereldgroep

De wereld mocht deze week aanwezig zijn bij een gebeurtenis met een onmiskenbaar bijbels gehalte. Daar stond een man, daar stond een vrouw, krachtig in hun getuigenis.

De vieringen van de afgelopen weken en die van vandaag, zondag 24 januari, verwijzen naar Jezus die er staat en naar de apostelen die geraakt zijn door wie ze daar zien, in zijn diepste betekenis. Ze voelen zich daardoor 'geroepen' en ze volgen Hem. Maar geloven heeft eerder met 'zien' te maken, leren we, niet met 'roepen'.

Er zijn wereldleiders die roepen, meedogenloos roepen. We kennen ze uit de geschiedenis. Maar er zijn er ook die als het ware 'oproepen om te zien', en daardoor inspireren om te 'volgen'. Nelson Mandela, Martin Luther King, Mahatma Gandhi … zij tonen een weg. Niet zelden omdat ze zelf fundamenteel anders zijn gaan kijken door wat ze persoonlijk hebben meegemaakt. Ook Joe Biden, vanuit het vele verdriet in zijn leven.

Maar als we goed rondom ons kijken, is het doorgaans vooral de 'kleine goedheid' die ons inspireert, om Emmanuel Levinas te citeren. Het stille voorbeeld van gewone mensen, dat oproept tot verantwoordelijkheid. Er is dan die overspringende vonk die verbindt, 'van binnenkant tot binnenkant' zoals iemand het vorige week verwoordde in de vrije voorbeden.

Want in de stem, maar ook in de daad van een medemens weerklinkt de stem van God.

"Alleen wie voor zichzelf het licht heeft ontstoken kan een baken van licht zijn voor de ander", schreef Schopenhauer. Of, zoals een quote uit de krant van 23-24 januari luidt: "De grootste inspanning die het leven van ons verlangt is niet de keuze tussen zijn of niet-zijn. Het is het verschil te leren zien tussen zij die doen en zij die niet-doen. Zij die spreken, en zij die zwijgen."

We kunnen deze hoopvolle boodschap van de jonge Amanda Gorman nog het best verwoorden met de laatste zinnen uit haar gedicht van deze week:

"*De nieuwe dageraad breekt aan als wij hem bevrijden*
Vurig en onbevreesd
Want er is altijd licht
Alleen als we dapper genoeg zijn om het te zien
Alleen als we dapper genoeg zijn om het te zijn."

Gedicht van Amanda Gorman

Tip van Griet Vanden Berghe

Wie de volledige toespraak/gedicht van de jonge dichteres Amanda Gorman bij de eedaflegging van president J. Biden nog zou willen beluisteren en de Nederlandse vertaling ervan zou willen lezen, kan dit vinden op de volgende link: Amanda Gorman brengt opvallende hymne van hoop.

Op e-pero bij …

Zoals jullie reeds hebben kunnen lezen in onze e-Bubbels van 28 augustus 2020 in de rubriek ‘Hoe zal het nog zijn met … het orgel?‘, is men nu tijdens de coronacrisis volop bezig met het tweede manuaal voor het orgel. Hieronder volgt meer informatie daarover.

De uitbreiding van het orgel met een tweede manuaal

door Marcel Braeckers (tekst en foto’s)

De laatste maanden is er intens aan het orgel gewerkt. Minstens één volle dag per week zijn de twee vrijwilligers bezig geweest en ze worden daarbij regelmatig bijgestaan door Stijn De Coninck, de orgelbouwer.

Intussen werd het tweede klavier geplaatst, is heel de mechaniek geïnstalleerd en is men in de laatste fase gekomen. De pijpen worden een voor een nagekeken en op punt gezet. Er werd gecontroleerd dat er geen verlies van lucht is eens ze geplaatst worden. Vorige week is men begonnen met de eerste pijpen aan te passen aan de sterkte en de klankkleur. De bedoeling is immers dat het tweede manuaal zachter kan spelen en ook een eigen klankkleur krijgt. Dat moet gebeuren bij de intonatie, ongeveer het laatste van het hele werk.

Het einde is in zicht en ik denk dat wat men nu opbouwt echt een meerwaarde aan ons orgel geeft zowel voor de begeleiding van zang en samenzang als om af en toe eens een meer complex stuk te spelen. Eens de corona-zorgen voorbij zijn, gaan we zeker een feestelijke middag of avond organiseren om het orgel in te wijden.

Zuster Harlindis wordt 90 jaar!

door Ria Verschueren

Zuster Harlindis van Het Schrijn in Herent wordt 90 jaar.
Een gezegende leeftijd.

Zij was onze gulle gastvrouw op de Denkdag van enkele jaren geleden. En toen we in het voorjaar een locatie zochten voor de opentuinvieringen heeft ze ons Filosofenfonteiners, weer met open armen ontvangen.

Daarom mogen we bij de felicitaties op deze heuglijke dag zeker niet achterblijven.

De sterke vrouw, wie zal ze vinden? Zoals Anne-Lieze het zei: 'Ze loopt niet meer even snel door de gangen, ze knielt niet meer in de kapel, maar ze is nog steeds dezelfde hartelijke en gastvrije zuster.' Haar huis staat altijd open voor de mensen die het moeilijk hebben en onderdak zoeken.

Een voorbeeld van pientere eenvoud, humor en liefde voor al wie voorbijkomt. Trots in haar vrouwelijk 'priesterschap'. Haar hele leven heeft ze geijverd voor gelijke behandeling van de vrouwen in de Kerk.

Met haar is het altijd lente.
Jazeker een geweldige zuster!

Wij vieren graag dankbaar mee bij deze belangrijke mijlpaal en bewaren haar in ons hart.
Gelukkige verjaardag, zuster. Heb een fijne dag, straks is het lente.

De dankbare Filosofenfonteiners

Op deze foto staat zuster Harlindis midden tussen Filosofenfonteiners. Dit was het slot van de denkdag in 2018 onder een prachtige boom in de tuin van Het Schrijn.
Foto: Rika Van Kersschaever

Foto: Nele Donné

Het grotere

door Kris Gelaude

Die ‘moeder’ mag heten
bouwt niet op zekerheden.
Want in haar schoot is altijd ruimte
voor het nieuwe en het onverwachte.
Wat haar te doen staat
komt van dag tot dag.
Haar diepste adem moet zij
zoeken in vertrouwen.
Zij is een voetstap achter je.
Een lieve stem.
Een woord waaraan
je vast kunt houden.
Een huis,
dat alle deuren open houdt,
waar blijgezind het licht
van alle kanten binnen komt.
Want er is leven,
groots en onbevangen,
dat gedragen en geboren,
doorgegeven, weggegeven,
opgevangen, losgelaten
en gezegend moet.

Het grotere voltrekt zich altijd
in die eeuwige beweging.

Zuster Harlindis is nog tot op de dag van vandaag bezig met het planten van bomen, zoals je ook op de zeer recente foto (februari 2021) hierboven kan zien. Hier plant ze een Gingko Biloba, een speciale boom (zie meer uitleg hieronder), in het mooie park van Het Schrijn.

Naast de foto van zuster Harlindis staat een gedicht dat wij wel heel toepasselijk vinden voor haar.

De Gingko Biloba of Japanse notenboom kan tot 4000 jaar worden en is al sinds oudsher gekend voor zijn medicinale toepassingen. De noot wordt gebruikt in tal van gerechten en van het gedroogde blad wordt thee getrokken Hij wordt beschouwd als een levend fossiel.

Voor zover bekend is het de oudste overlevende boom met een botanische geschiedenis verspreid over meer dan 200 miljoen jaar. De Ginkgo staat voor veerkracht, hoop, vrede, liefde, toverkracht, tijdloosheid en een lang leven.

In Japan staat hij vaak naast tempels. Een van de ginkgo bomen die de explosie van de atoombom in Hiroshima overleefde, staat op een locatie in de buurt van het centrum van de ontploffing in een locatie die nu bekend staat als Park van de vrede.

Laatste editie uit de reeks kunstwerken van Simone Reynders

Wandtapijt: Maanmeisje (1984 – 83x75cm)

https://simone-reynders.be/index.html

door Liesbeth Daenen & Griet Vanden Berghe

Dit is een van de uitzonderlijke wandtapijten waarin Simone ook keramiek gebruikt in de uitwerking van het hoofd en de handen. Het is tevens een vreemde voorstelling doordat elke hand zes vingers telt.

Waarom 'maanmeisje/maankind'?
De purperen achtergrondkleuren suggereren de avond. Zilver, de kleur van de maan, komt terug in de parelmoeren knoopjes rond het ganse bovenlichaam.
Een maankind is een kind dat overgevoelig is voor uv-licht en daardoor zo weinig mogelijk buiten komt en eerder actief is gedurende de nacht.
Het kan ook verwijzen naar de Egyptische mythologie waar Chons, de kinderlijke versie van Horus, zoon van Amon-Re (= de zon) en Moet (= de moeder, moeder aarde), maankind werd genoemd. Hij werd ook vermeld als ‘de wandelaar’, ‘de zwerver of reiziger’ omdat hij 's nachts, net als de maan, de hemel doorliep. Hij werd vereerd als orakelgod ter bescherming tegen ziekten. Als maangod is Chons de god van de tijd.

De maan wordt bij de oude volkeren altijd met de tijdrekening in verband gebracht. Heeft het meisje op het tapijt daarom 12 vingers? Zoals de twaalf maanden, een dag telt 2 x 12 uren, een uur 60 (of 5 x 12) minuten van 60 seconden. Het herinnert ook aan de 12 tekens van de dierenriem, de 12 apostelen.

Deze kennis komt van de Soemeriërs uit Mesopotamië. Zij waren tevens de uitvinders van de oudste vorm van schrift: het spijkerschrift. Ook het wiskundig Soemerisch systeem was sexagesimaal wat nog dagelijks herkenbaar is in 'dozijn', 360 graden voor de cirkelomtrek, ongeveer 360 dagen in een jaar, alles afgeleid van de omlooptijd van onze aarde rond de zon.

Simone heeft geen jongen voorgesteld, zij heeft duidelijk gekozen voor een meisje. Het meisje draagt parels als versiering aan oren, handen, buik en hoofdtooi. Zij wordt sereen voorgesteld, met gesloten ogen en met de glimlach van een baby die slaapt of eeuwig rust. Tegelijk straalt ze én koninklijke én goddelijke kracht uit: ze lijkt een vrouwelijke versie van het kindje Jezus van Praag, een bisschop met mijter en kazuifel. Die uitstraling wordt geaccentueerd door een blauw auraveld, door het stralende ei (of druppel) in haar schoot, door de Sint-Jacobsschelp tussen haar voeten. Daarmee stuurt ze haar stralen naar de aarde.

Gedicht 'SAMEN'

door Sven De Leijer, Hilde Van Dievel, Marie Van Neyghem-Van Cauwenberghe, Rudi Van Landschoot, Etienne Vandenberghe, Suzy Vanoudenhoven, Maria Decancq, Marie-José Heyle, Hilde Decaesstecker, René Jeugmans (luisteraars van Radio 2).

Aangebracht door Jacqueline De bruyn.

Hunkeren om weer samen te zijn.
Allemaal samen, op dezelfde lijn.

Je moet me nog even sussen.
Want ik zou je toch zo graag willen kussen.

Weer een arm om je heen en nooit,
nooit meer alleen.

Tijd voor een pintje of een witte wijn.
Laat de terrassen snel te klein zijn.

Intussen zal ik maar verder klussen.
Dit verlangen is niet te blussen!

We toosten op het leven
en al diegenen om wie we geven.

Het is zoals eb en vloed,
soms euforisch en dan weer zonder moed.

Heb nog wat geduld, dan mag je weer in mijn armen,
helemaal opgekruld.

Onze vleugels mogen uitslaan.
Overal waar we willen mogen gaan en staan.

Aan het einde van de tunnel schijnt er licht.
En zo komt er een einde aan dit mooie gedicht.

Op 28 januari 2021 - gedichtendag - las Martine Tanghe bovenstaand gedicht voor op Radio 2. Beluisteren kan via volgende link: Hunkeren om weer samen te zijn.

Hoe zou het nog zijn met … Dominicus?

door Frank Cuypers (tekst), Geert Moons (foto)

Hoe zou het nog zijn met Dominicus?
“Dominique, nique, nique s'en allait tout simplement. Routier, pauvre et chantant. En tous chemins, en tous lieux, Il ne parle que du Bon Dieu" zong Soeur Sourire in de jaren zestig.

De reizen van Dominicus zelf dateren van lang daarvoor want we gedenken dit jaar zijn 800e sterfdatum. Onder het thema ‘Aan tafel met Dominicus’ wordt er een jaar lang gevierd. Dominicus wordt gevierd als ‘een heilige die niet geïsoleerd op een voetstuk staat, maar als iemand die aan tafel geniet van het gezelschap van zijn broeders, de gedeelde roeping om het Woord van God te verkondigen en van Gods geschenk van eten en drinken.’

‘Aan tafel met Dominicus’ is een verwijzing naar een schilderij uit de parochiekerk van de Mascarella in Bologna. Je zou er natuurlijk ook een promotiecampagne voor het Dominicusbier kunnen in vermoeden. Mij lijkt het vooral een zeer mooi thema voor het volgende Fonteinfeest. Met na het feestelijke buffet een evocatie van het leven van Dominicus aan de hand van verschillende thema’s.

Bijvoorbeeld met een overzicht van zijn verschillende reizen en de interessante plaatsen waar hij geweest is, aan de hand van de Dominicus reisgidsen. Gevolgd door een bierproeverij ter ondersteuning van de Sanctus Dominicus Prior en Magister. Het zijn immers moeilijke tijden voor de patersbieren, nu de Achelse trappist zijn statuut verliest en het Orvalbier al geruime tijd uitgeput is in de warenhuizen.

De voorbereidingen van het Dominicaans feestjaar werden in het Vaticaan met lede ogen aangezien. Omdat Sint-Jozef 150 jaar geleden door paus Pius IX werd uitgeroepen tot patroon van de Kerk, riep Paus Franciscus daarom als tegenzet het Sint-Jozefjaar af, dat zal duren tot 8 december 2021.

Als daar maar geen ruzie van komt.

Informatie en interessante weetjes

Amnesty International - fakkel doorgeven

door Lut Saelens

Nadat ik 4 jaar de acties voor Amnesty Filosofenfontein gecoördineerd heb is Rika Van Kersschaever bereid om de fakkel van mij over te nemen. Rika is een overtuigde en geëngageerde sympathisante van Amnesty. Zij zal ons motiveren en aanzetten tot acties ter verdediging van de mensenrechten waar ook in de wereld. Veel succes, Rika.

Amnesty International - schrijfactie

door Rika Van Kersschaever

Eerst en vooral veel dank aan Lut om tot op heden feilloos de boodschap van Amnesty over te brengen in de kapelgemeenschap van Filosofenfontein.

De derde zondag van de maand is klassiek de zondag waarop in de kapel petities van Amnesty International aangekondigd worden en ter ondertekening klaar liggen op de tafels bij de koffie. Omwille van 'Tante Corona' heeft deze schrijfactie al bijna een jaar niet meer kunnen plaatsvinden. Je kan de petities wel digitaal onderschrijven op de website van Amnesty International (amnesty-international.be/schrijfacties).

Het spreekt voor zich dat Amnesty de situatie in Iran rond de ter dood veroordeelde professor Ahmadreza Djalali op de voet volgt, evenals de situatie in Myanmar, waar het leger Aung San Suu Kyi arresteerde en één van haar raadgevers, van Australische nationaliteit.

Twee weken na de brand in het kamp Moria, op het eiland Lesbos, stelde de Europese Unie haar nieuwe Migratiepact voor, dat de muren van de EU nog verder optrekt. Geen ambitieus, humaan en duurzaam plan, dat inzet op veilige en legale uitwegen voor mensen op de vlucht. Voor dat laatste blijft Amnesty International zich wél voluit inzetten.

De digitale 40-dagenretraite 2021 van de jezuïeten

Persbericht aangebracht door Ria Vandoren

Het licht van uw gelaat is de titel van de online 40-dagenretraite in 2021. De retraite gaat op Aswoensdag 17 februari van start en eindigt op Paaszondag. Het is al de veertiende digitale retraite van de jezuïeten. De teksten zijn geschreven door jezuïet Bert Daelemans.

Deelnemers krijgen dagelijks een gebedsmail met bijbelteksten, meditatieve vragen, citaten en technische gebedstips. Het geheel vormt een innerlijke reis om de 40-dagentijd, de Goede Week en het Paasmysterie intenser te beleven.

Je kunt je voor deze gratis digitale retraite inschrijven via www.40dagenretraite.org.

Enkele citaten van deelnemers aan de vorige digitale retraite

- "Ik heb in het openbaar vervoer in de stiltecoupé de tijd genomen om de retraite te doen, omdat er thuis veelal geen stilte is."
- "Ik ben het meest blij dat ik als protestant mee mag/kan liften met m'n rooms-katholieke familie!"

- “De digi-tijd breekt aan! Gezien er steeds meer kerken niet meer actief zullen zijn, zullen wij gelovigen moeten leren gebruik te maken van de digitale mogelijkheden zodat we pelgrims blijven en geen dolers worden.”
- “Kom niet tot werkelijk mediteren maar zo'n dagelijkse speldenprik doet me goed: een klein moment van aandacht en bezinning.”

Afbeelding: concept & beeldbewerking: © Gerwin Roffel

Aantal deelnemers
Voor deze veertiende digitale retraite van de jezuïeten rekenen we op 20.000 retraitanten uit Nederland en Vlaanderen.

Hoe?
Deelnemers schrijven zich in door hun e-mailadres op te geven via www.40dagenretraite.org. Ze ontvangen gedurende de 40-dagentijd dagelijks een gebedsmail.

Zoom-meditaties
Iedere zaterdag zal er een geleide meditatie plaatsvinden via Zoom. Daarin worden de deelnemers uitgenodigd om in gebed terug te blikken op de gebedstijd, alleen en tegelijk verbonden met de andere deelnemers. Deze geleide meditaties verschijnen ook op YouTube. Zo kunnen we in tijden van corona toch met elkaar verbonden zijn.

Inspiratie
De retraite is geïnspireerd door de ignatiaanse spiritualiteit. In het online gastenboek op www.ignatiaansbidden.org/gastenboek/ kunnen deelnemers hun gebedservaringen delen.

Een productie van ignatiaansbidden.org
ignatiaansbidden.org verzorgt jaarlijks twee digitale retraites, tijdens de Advent en de 40-dagentijd. Ons doel is mensen te helpen in hun gebed tijdens de speciale tijden in het kerkelijk jaar. Om zich meer bewust te worden van Gods aanwezigheid in hun leven.

Opdat allen één mogen zijn

door Mark Cornelis - christen en priester

Dat de Duitse augustijn Maarten Luther (1483-1546) op 31 oktober 1517 zijn 95 stellingen tegen de aflatenhandel ophing aan de kerk in Wittenberg (D) wordt traditioneel beschouwd als het begin van de Reformatie.

Op 6 maart 2008 berichtte het Britse dagblad *'The Times'* dat de Duitse paus Benedictus XVI in september 2008 de conclusies zal presenteren van een onderzoek naar Luther. De paus had die besproken met een kring van 40 theologen die de *'Ratzinger Schülerkreis'* genoemd werd naar de familienaam van de paus. De paus betoogt dat Luther geen ketter was. Luther wilde de christelijke kerk helemaal niet splitsen, maar enkel corrupte praktijken in de kerk aan de kaak stellen en bestrijden.

Op 12 juni 2015 stond in het *'Nederlands Dagblad'* dat het gemeentebestuur van Rome groen licht geeft voor een *'Maarten-Lutherplein'* in de stad, die de bakermat is van de Rooms-Katholieke Kerk. Het plein ligt in de buurt van het Colosseum en het Forum Romanum.

Op 1 juli 2015 zei Mgr. Gerhard Feige, de bisschop van Maagdenburg en binnen de Duitse Bisschoppenconferentie referent voor de oecumene, dat de viering van de vijfhonderdste verjaardag van de Reformatie in 2017 benut moet worden als kans voor verzoening en beter wederzijds begrip tussen katholieken en protestanten.

In juli 2015 schreef ik naar media en internationale verenigingen o.m. het volgende: *"Om een viering van 500 jaar Reformatie te benutten 'als kans voor verzoening en beter wederzijds begrip tussen katholieken en protestanten' lijkt het mij noodzakelijk dat 'de ban wordt weggenomen' en dat 'Luther in eer hersteld' wordt. Ik ben niet voor plechtige heiligverklaringen door de paus, maar voor mij is Luther al lang de 'heilige Maarten Luther'. Hoelang wil de Rooms-Katholieke Kerk de scheiding met de Evangelische Kerken nog aanhouden en het door Jezus gewilde 'opdat allen één zijn' nog langer uitstellen? De ban met 'de beweging van bisschop Marcel Lefebvre' werd wel reeds weggenomen. Gaat men nog 500 jaar wachten om de ban met Luther en zijn volgelingen weg te nemen? Aan de basis is al lang op vele plaatsen eenheid en verzoening tussen christelijke kerken".*

Op 6 juni 2017 verklaarde kardinaal Reinhard Marx, de voorzitter van de Duitse Bisschoppenconferentie en voorzitter van de Commissie van Bisschoppenconferentie van de Europese Unie (COMECE), dat de eenheid van katholieken en protestanten vijfhonderd jaar na het begin van de Reformatie *'nu al een realiteit en niet louter fantasie'* is. Kardinaal Marx: "*Theologisch moeten beide Kerken ervoor zorgen dat die eenheid in al haar facetten en met de steun van iedereen vorm kan krijgen. Onze onderlinge verschillen mogen ons niet scheiden, maar zij moeten ons verrijken"*.

Op 28 augustus 2017 besloot jezuïet Jan Stuit, deken van Nijmegen en directeur van de 'Jesuit Refugee Service Europe', de 95 stellingen van Luther te lezen in het kader van 500 jaar Reformatie. Zijn verrassing werd alsmaar groter tot hij vaststelde: *'Ik heb moeite om een stelling te vinden waar ik het niet mee eens ben'*. Wie de geschiedenis van het begin van de Reformatie leest ziet een opeenstapeling van gemiste kansen: kansen om te verzoenen, om met elkaar in gesprek te geraken, om de kerk van binnenuit te veranderen. Zoveel misverstanden, zoveel onwil, zoveel eigen gelijk: doodzonde. En dat allemaal in de naam van God. Het is om je dood te schamen.

Op 3 januari 2021 was het 500 jaar geleden dat Maarten Luther en zijn volgelingen door paus Leo X geëxcommuniceerd werden. Sinds de jaren 1960 groeiden katholieken en lutheranen meer naar elkaar toe en het Vaticaan en de Lutherse Wereldfederatie zullen de excommunicatie dit jaar

gezamenlijk herdenken. Enkele katholieke en protestantse theologen vroegen de excommunicatie uit 1521 formeel ongedaan te maken als teken van verzoening.

Van 18 tot 25 januari 2021 was het thema van de 'Gebedsweek voor de Eenheid van de Christenen': Blijf in Mijn liefde. *'Blijf in Mijn liefde en je zal veel vrucht dragen'* is de oproep die centraal stond tijdens die Gebedsweek. Het is een oproep van Jezus zelf uit het Evangelie volgens Johannes (Jo. 15, 4-9). Jezus gebruikte hiervoor het beeld van de wijnstok. Hij is de wijnstok en de Vader is de wijnbouwer. Die snoeit ons en maakt ons heel, zodat we Hem kunnen eren en vrucht dragen. Vrucht die zichtbaar wordt in eenheid.

Na 500 jaar van scheiding herinner ik aan Jezus' laatste wilsbeslissing tijdens Zijn zogenaamd 'hoog priesterlijk gebed', waarin Hij niet enkel voor Zijn leerlingen gebeden heeft, maar voor ALLE gelovigen. Ik bid meteen die bede uit Jezus' 'hoog priesterlijk gebed': *"Opdat allen één mogen zijn zoals Gij, Vader, in Mij en Ik in U; dat zij ook in Ons mogen zijn, opdat de wereld gelove dat Gij Mij gezonden hebt" (Jo. 17, 21).*

HET ZIJ ZO. AMEN.

En tot slot

Groeten van en een gedicht door Frida van Sijdenborgh, ex-kapelbezoeker, gewezen koorlid en voorganger, die wegens allerlei omstandigheden verhuisde naar Oostende. Net zoals de bloeiende hamamelis/toverhazelaar verwijst ook Frida in dit gedicht naar de lente.

Een einde heeft de lange nacht

Hoog van boven de bergen
valt plotseling de wind
die onze gedachten
naar stille witte regels draagt

naar het verdriet van velen
die eenzaam zijn
die stierven
slachtoffers van onrecht en pijn ...

achterblijvers
zoeken een nieuwe cadans
in het heden
via verleden, richting de toekomst

onze wereld krijgt een ander gezicht
vaak een wankel evenwicht ...

toch
het voorjaar komt!!!

straks hoor ik weer
op de scheiding van de nacht
eerst heel zacht
dan aanzwellend
vogels hun verhaal vertellen

hun melodie zweeft
boven de dageraad
en geeft aan het licht
een lied ...

de mens wikt, weegt
met al zijn of haar kennis ...
- maar Gód beschikt -
Hij blijft nabij
en troost
u, jou, mij
schenkt vrede!!!

Frederika van Sijdenborgh,
Oostende, 21 december 2020